

[Holger K. Nielsen]

Det er ellers ganske sædvanligt, at man forsøger at forvirre denne debat ved at sige, at der er forskellige opfattelser af, hvad der ligger i begrebet europæisk union. Nogle mener, at det er spørgsmålet om, at vetoet skal ophæves, at der skal være et nærmere samarbejde. Andre mener, at udviklingen af en europæisk union kan foregå inden for rammerne af de eksisterende traktater. Jeg synes, at denne debat tilslører problemet i og med, at når man taler om Den europæiske Union, så er det jo den første fortolkning, ministeren nævnte, der er gældende, ja, i ganske almindelig politisk sprogbrug mener man med Den europæiske Union den retning, som siger, at vetoet skal svækkes, vi skal have mere europæisk samarbejde på en lang række nye områder. Den med at tilsløre debatten ved at sige, at der kan være flere fortolkninger af begrebet europæisk union, holder ikke.

Som sagt er vi ikke blevet tilfredsstillet i retning af en afstandtagen fra hr. Colombos tale i EF-Parlamentet, og vi er generelt – især i betragtning af ministerens partis almindelige EF-holdning og i betragtning af den hestehandel, som EF ofte er, hvor man giver og tager – ikke trykke ved, at regeringen får carte blanche til at fortsætte forhandlingerne om Genscher-Colombo-planen. Derfor vil SF og VS godt fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget afviser Genscher-Colombo-planen og vender sig imod enhver indskrænkning af vetoet, enhver udvidelse af EF-Parlamentets rolle og alle tanker om et fælles ministerråd mellem EF og EPS.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen.

Så vidt jeg kunne høre på ministeren, har han gjort sig megen umage for at placere sig og regeringen på linje med den socialdemo-

kratiske regerings markedspolitik, og det skal han selvfølgelig ikke have utak for.

Som det jo er skik i udenrigsministerielle kredse, er afvisningen af hovedpunkterne i Genscher-Colombo-planen indpakket i diplomatiske, afvæbnende vendinger. Sine steder i talen er den danske holdning så beskædet fremført, at det nærmer sig det selvudslættende. Os, der kender ministeren fra hans tidligere optræden og indlæg her i folketingsalen, må en sådan beskedenhed forekomme overraskende, ja, ligefrem påfaldende. Det værste er, at det kan skabe usikkerhed om, hvad det egentlig er, regeringen står for.

Med det formål at opnå størst mulig klarhed og for at få bekræftet, at den borgerlige regering faktisk er på linje med den socialdemokratiske, skal jeg herefter præcisere de socialdemokratiske synspunkter og stille nogle konkrete spørgsmål til nærmere afklaring af enkelte punkter i talen. Socialdemokratiets holdning til EF-arbejdet er følgende:

De institutionelle rammer, der er nedfældet i traktaterne, er tilstrækkelige til et langt videregående samarbejde mellem medlemslandene end det, der hidtil har kunnet præsteres. Derfor er det efter vor opfattelse i bedste fald tidsspilde at drøfte traktatmæssige ændringer. I virkeligheden bortleder man på uheldig vis interessen fra det væsentlige, nemlig samarbejde om øgede investeringer og effektive foranstaltninger mod den stadig stigende arbejdsløshed.

Genscher-Colombo-planens forslag til ændret kompetencefordeling mellem Kommissionen, Ministerrådet og Parlamentet er desværre med til at dreje interessen væk fra det væsentlige. Selv om de fleste af forslagene vil kunne gennemføres inden for de eksisterende traktater, er det angivelige mål at nå frem til traktatændringer. Udenrigsministerens erklæring om, at man ikke tilsigter gennem akten at gennemføre traktatændringer, gælder altså kun for en overgangsperiode, og ministeren bekræftede jo også i sin afslutning, at hvis man når frem til enighed om en række punkter, så ønsker Genscher og Colombo at fremsætte forslag til egentlige traktatændringer. Det gør de under alle omstændigheder, men så vil det også være praktisk muligt.

Af punkterne i planen finder jeg særlig anledning til at fremhæve følgende:

For det første en enhedsstruktur for beslutningsprocessen vedrørende EF-samarbej-